

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број: К. ПоЗ. бр. 31/17
Катанићева 15
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија појединац Бојан Мишић, са записничаром Елизабетом Арсовски, у кривичном предмету окривљеног [REDACTED] због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, по оптужном предлогу ВЈТ у Београду Кт.Втк.бр.36/17 од 14.07.2017. године, након одржаног главног претреса дана 03.08.2017. године, у присуству заменика ВЈТ Драгана Даниловића, окривљеног и браниоца адв. Александра Ристића, донео је и објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени [REDACTED], ЈМБГ [REDACTED], од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED], девојачко [REDACTED], рођен [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED]

[REDACTED]
држављанин [REDACTED], [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 13.05.2017.године, у времену од 09,23 часова, [REDACTED] у стању урачунљивости, свестан свога дела чије је извршење хтео, угрозио сигурност председника Владе Републике Србије Александра Вучића, претњом да ће напасти на живот и тело овог лица, на тај начин што је са рачунара у играоници "КГБ" на наведеној адреси, приступио свом налогу електронске поште [REDACTED] и на адресу електронске поште predsednikvlade@gov.rs која припада председнику Владе Александру Вучићу, представљајући се као [REDACTED] упутио поруку садржине: "Вучића треба убити јер је издајник српског народа, јер брани да дође цар и крије од народа да се не оствари пророчанство из 97. године, јер је масон и води Србију у ЕУ и НАТО", након чега су припадници Управе Војне полиције који су ангажовани на непосредној физичкој заштити и обезбеђењу

председника Владе Републике Србије подигли на највиши ниво мере безбедносне заштите председника Владе Републике Србије, а био је свестан да је његово дело забрањено,

- чиме је извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ.

Па суд окривљеног применом наведених законских прописа и одредби чл. 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца.

У коју казну му се рачуна време проведено у притвору од 17. маја 2017. године па надаље.

На основу чл. 78 и 87 КЗ,

██████████ изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

И то:

- један мобилни телефон марке "Самсунг" модел ГТ-Е2230 ИМЕИ броја ██████████ са СИМ картицом броја ██████████

Окривљени се ослобађа дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду подигло је оптужни предлог дана 14.07.2017. године под бројем Кт.Втк.бр.36/17 против окривљеног ██████████ због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 Кривичног законика. Поступајући заменик јавног тужиоца је у завршној речи предложио да га суд за исто огласи кривим те осуди на безусловну казну затвора у трајању од 6 месеци, изрекне му и меру безбедности одузимања предмета и продужи притвор.

██████████ је као осумњичени, а након лишавања слободе изведен ВЈТ у Београду ради саслушања те је на записнику од 19.05.2017. године констатовано да је изјавио да ће искористити своје законско право да не изјави ништа, а у том тренутку се не осећа најбоље, при чему не болује ни од једне психичке болести. Ово је изјавио након поверљивог разговора са браниоцем који му је постављен по службеној дужности. На главном претресу дана 03.08.2017. године, поново поучен претходно о својим правима, окривљени је овакву одлуку о начину одбране променио и бранио се

казивањем, претходно се изјаснивши да није крив. У своју одбрану изнео је да мисли да оно што је урадио није кривично дело, да је само изнео своје мишљење, једну зловну жељу и да у свему томе нема никакве организације, а да је мислио да нешто тако уради он, већ би имао припремљени боравак и припремљеног адвоката, а пре тога две ноћи није спавао, па није био свестан могућих последица, а то је било у четири или пет сати ујутру. Није мислио да ће то ико приметити, он (оштећени) сигурно добија бар стотину мејлова сваки дан. Истакао је да његов телефон није никада био прикључен на интернет, па није ни требало да му се одузима, да пиштољ нема нити га је икада имао, а да ће пријаву боравка добити. Приликом саслушања, а на питања суда одговорио је да не може да одговори да ли се брани тако да он није [REDACTED] и да ли није по овом налогу упутио Вучићу овакву поруку, или да то јесте он учинио, али да то само по себи није кривично дело, нема то дефинисано. Не оспорава тврдње у оптужном предлогу да је порука председнику Владе упућена 13.05. ове године у времену од 09,23 часова, нити да је упућена са рачунара у играоници [REDACTED]. У ту играоницу је ишао више пута, и раније, а последњи пут тог дана односно 17. маја када је лишен слободе. За 13. мај није сигуран. Тамо је имао више налога, под разним именима, неки су му угашени. На питања, у вези са садржином поруке наведене у диспозитиву оптужног предлога – који је то цар за кога оштећени брани да дође и које прорачанство из 1997. године оштећени брани да се оствари није имао ништа да изјави, нити на то да је оштећени масон и да води Србију у ЕУ и НАТО. Такође је изјавио да нема ништа да каже по питању политичких ставова Александра Вучића и шта он о њима мисли, осим да је његова породица партизанска. Даље је описао да је слободе лишен у Великом селу где је ишао да купи неке књиге и био је на станици линије 202 чија је последња станица код Богословије и иде до Великог села. Слободе је лишен на улици, напољу, од четворице службених лица која су била у два возила. У ову играоницу он их је потом одвео. На који начин су они тражили баш њега, не зна. За име [REDACTED] рекао је да познаје једног под тим именом који му је пријатељ, али који ништа нема са овим, не зна ни шта се њему, окривљеном десило, нити да зна да је са налога са именом [REDACTED] послата оваква порука. Што се налога тиче у КГБ они сами дају налоге ако се лозинка заборави, што се њему често дешавало, они одмах отворе нови. У “КГБ”, када се користе њихове просторије и њихов рачунар, никога га није упозорио да ли они бране да се на неки начин њихов рачунар користи. Управо тога дана када је лишен слободе, прешао је границу Хрватске и Србије и дошао у Београд, а и раније је долазио на по пар дана. Последњи пут када је морао да преспавати то је било у једном хостелу у Миријеви тако да управо због тога није, како је већ рекао, претходно спавао две ноћи. Услед те неиспаваности није био свестан да може доћи до оваквих последица и до кривичног поступка према њему. У Београд повремено долази тражећи посао, желео би да то буде у његовој струци. Када је последњи пут дошао у Београд, 17. маја, то је било на његов трошак, понео је нешто свог новца и нешто је од тога имао када је лишен слободе. По питању да ли изражени став да некога треба убити представља кривично дело угрожавање сигурности или не, изјавио је да то пре свега зависи од политичког система, који политичари креирају. Чуо је за неке примере, у Хрватској да се у таквим или сличним ситуацијама неко ухапси, буде у притвору неко време, а не зна шта се таквима даље дешавало. У кући [REDACTED] има свој рачунар. [REDACTED] у [REDACTED] који је био у његовом власништву, продат је 2010. године. На Правном факултету у Београду дипломирао је 2007. године, не сећа се просечне оцене. Упитан у вези са

пиштољем који се помиње у огласу за који је тужилаштво предложило да се прочита као доказ једино је имао да каже да он никакав пиштољ нема, нити га је икада имао, а да као неосуђивано лице има право да набави ватрено оружје. У завршној речи је, као и његов бранилац, предложио да га суд ослободи од оптужбе а и да му се врати његов мобилни телефон у коме се налазе бројеви породице и пријатеља, честитке које је примио и друго.

У доказном поступку суд је поред саслушања окривљеног, извео, на сагласан предлог странака, читањем и вршењем увида следеће доказе: потврду МУП РС-ПУ за град Београд-ДП-УКП-СБПОК-Одељења за борбу против ВТК од 17.05.2017.године о предметима привремено одузетим од оптуженог [REDACTED] допис интернет портала www.kupujemprodajem.com са објављеним огласима од 16.01.2017.године и 18.01.2017.године и идентификацијом корисника, допис компаније "Yahoo" са подацима за кориснички налог [REDACTED], допис компаније "AV COM" са подацима о кориснику ИП адресе, допис предузећа "KGB e-sports" од 18.05.2017.године, прегледа достављеним оптички диск са видео записом коришћења рачунара од стране оптуженог, изврши увид у фотографију поруке од 13.05.2017.године и огласа од 16.01.2017. и 18.01.2017.године, налаз и мишљење судског вештака др Александра Милошевића од 13.07.2017.године, извештај из казнене евиденције ПУБ од 01.06.2017.године за оптуженог [REDACTED]. На основу члана 15 став 4 ЗКП суд је прибавио податке о личним документима која се налазе у депозиту Окружног затвора у Београду од његовог лишења слободe. Све изведене доказе суд је ценио непристрасно, са једнаком пажњом у односу на чињенице које окривљеног терете или иду њему у корист, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, сходно члановима 16 и 419 ЗКП те је утврдио чињенично стање као у изреци ове пресуде.

Како окривљени практично није експлицитно оспорио да је ово сачинио и послао инкриминисану поруку, али такође то није ни отворено признао, наводи оптужног предлога су потврђени из изведених доказа у писменом или електронском облику, а чија је сама садржина неоспорена од стране окривљеног и његовог браниоца, те самим тим и несумњива. Према подацима компаније Yahoo за наведени кориснички налог, исти је дана 13.05.2017. године коришћен у времену од 20,53 до 20,55 часова, са IP адресе [REDACTED]. Оваква статичка IP адреса припада, према подацима Предузећа за аудио и видео комуникације "AV Com" из Београда играоници [REDACTED] према допису од 17.05.2017. године, док према изјави директора [REDACTED] од 18.05.2017. године, који је и власник ове РС играонице, иста поседује велики број рачунара који се константно налазе на интернету и доступни су корисницима 24 часа. Објекат поседује видео надзор који је стално активан и уз ову изјаву директор [REDACTED] доставио је и компакт диск са снимцима надзорних камера од 13. маја 2017. године. У постојеће снимке на овом диску извршен је увид и установљено је да се на снимку у делу играонице са више рачунара дана 13.05.2017. године, а према овом датуму унетом на снимак у играоници, за једном од рачунара налазио и, неспорно, окривљени [REDACTED] и то у времену од око 70 минута, судећи према мерачу времена који се на снимку такође налази, као и да је окривљени за то време овај рачунар користио. Скрин шот са поруком "Вучића треба убити" у овим списима налази се под редним бројем 19/9 истражног поступка, док се на наведеном компакт

диску налази и листинг са садржајем порука, накнадно одштампан и у таквом облику такође унет у списе предмета према коме је ова порука од 13. маја упућена на е-маил председника Владе Републике Србије.

Из оваквих доказа произлази закључак да су чињенице наведене у оптужном акту са потребном извесношћу утврђене, односно да је управо окривљени [REDACTED] са рачунара у играоници [REDACTED] приступио свом налогу електронске поште и на адресу електронске поште која припада председнику Владе А. Вучићу представљајући се као [REDACTED] упутио поруку наведене садржине. У односу на правно питање које се у овом кривичном поступку постављало, суд је прихватио став јавног тужилаштва да извршене радње представљају радње кривичног дела угрожавања сигурности. Мада формулација “треба убити” не даје индивидуално одређење ко би то требало да учини, овакав начин изражавања истовремено не искључује и самог пошиљача поруке, а очигледно је и неспорно да ју је овде окривљени сам смислио и саставио, дакле да је о томе размишљао. Поред тога, у овој поруци се наводе и конкретни разлози зашто то треба учинити – издајник српског народа, масон, води Србију у ЕУ и НАТО. Јасно је да овакви разлози сами по себи нису ни мало тривијални. Треба додати да други наведени разлози (цар, пророчанство из године 1997.) јасни су можда само окривљеном. Суд је на становишту да се овакви искази морају ценити не само издвојени, сами за себе, већ и у ширем оквиру, који обухвата моменте везане за личност и понашање самог оштећеног, опште стање у друштву у време чињења окривљеног, па и његове личне прилике. Конкретно, за потпуно сагледавање и тумачење инкриминисане поруке преко електронске поште од битног значаја су растуће тензије у нашем друштву, без уздржавања и имало одмерености према јавним личностима, уз неславну традицију политичких убистава кроз нашу историју. Напослетку, из изведених доказа произлази такође и да је окривљени давао оглас током јануара ове године да жели да набави пиштољ. На страницама 20., 21., 22. и 23. у списима јавно-тужилачке истраге је одштампано како је, користећи исти налог електронске поште дана 15.01. дат оглас преко интернет портала “Продајем – купујем” : “Купујем пиштољ ЦЗ или сличан по цени без папира, плаћам вам премију за нешто што вреди 100 - 200 евра даћу вам 1.500 евра, да нађете свој интерес, оглас није превара, није провокација, нити радим за полицију, нити сам криминалац, желим имати пиштољ због личне безбедности, али да не платим порез. Договор искључиво преко емаила и пожурите јер не намеравам држати ову цену заувек”. Такође дана 19.01. на исти начин дат је оглас “Купујем пиштољ ЦЗ М-70 или слично без папира ради личне заштите, плаћам премију 2.000 евра понуде на [REDACTED] или [REDACTED]. Окривљени такође у својој одбрани није ни порицао нити признавао да је он на овај начин био у потрази за ватреним оружјем, осим што такво признање имплицитно произлази из његове напред наведене одбране. Према потврди о привремено одузетим предметима дана 17.05.2017. године од њега је ОБПВТК СПБОК УКП ДП МУПРС одузело један мобилни телефон марке “Samsung”, са наведеним ИМЕИ бројем и припадајућом СИМ картицом, управо броја [REDACTED].

Докази који се односе на ове чињенице о давању огласа за куповину пиштоља су предложени у оптужном предлогу од стране тужилаштва, чему се одбрана није противила. Из разлога потребног целовитог сагледавања радњи окривљеног суд је

овакав предлог тужилаштва прихватио и ово као доказ извео, мада окривљеном [REDACTED] није стављено на терет извршење кривичног дела израђивања и набављања оружја и средстава намењених за извршење кривичног дела из члана 347 Кривичног законика. Како се преко утврђене чињенице да је окривљени испољио спремност да набави пиштољ, такорећи по сваку цену, саме инкриминисане радње угрожавања сигурности у овом поступку добијају на својој озбиљности и садржај поруке која је неспорно примљена на адреси примаоца јесте подобна да угрози сигурност и то сваког лица, па и председника владе, уз постојање свог обезбеђења које свако лице на том положају има, што је опште познато. При томе је од значаја, у прилог оптужбе а на терет одбране да је окривљени [REDACTED] на утврђени начин сакривао свој лични идентитет, користећи свима доступан рачунар у играоници, а не свој лични, као и име друге особе, чију је умешаност негирао. Такође, према подацима из Окружног затвора у Београду окривљени код себе приликом лишења слободе није имао ниједан документ – личну исправу Републике Србије.

Из ових разлога није прихваћен правни став окривљеног и његовог браниоца да дело које је предмет оптужбе није кривично дело и да стога окривљеног [REDACTED] треба ослободити од оптужбе. Код оваквог оцењивања и тумачења најбитних елемената бића кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 Кривичног законика суд је имао у виду демократске тековине чији је значајан и саставни део слобода изражавања мишљења о изабраним представницима народа, државним функционерима итд., као и да је та слобода предуслов за друштвени напредак, али је оценио да је овде дошло до тешке злоупотребе тог права. Суд такође није прихватио став окривљеног да није очекивао последице до којих је дошло, другим речима да ће ово бити тако озбиљно схваћено, а што је свакако оценио неуверљивим, када долази од особе која има 40 година и по образовању је дипломирани правник.

Према томе, правном анализом напред утврђеног чињеничног стања суд је нашао да су се у радњама окривљеног [REDACTED] стекли сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 став 3 у вези става 1 КЗ, у време, месту и на начин како је то напред наведено. Из тога такође произлази да је окривљени ово кривично дело извршио са умишљајем, свестан свог дела чије је извршење и хтео, нема сумње да му је било познато и да је био свестан да је његово дело забрањено, као и да је поступао у стању урачуњљивости, тако да га је за извршено кривично дело огласио кривим будући да није било околности које би његову кривицу искључивале. У том погледу, суд је имао у виду и спроведено вештачење од стране сталног судског вештака психијатра др Александра Милошевића који је током претходног поступка, по увиду у списе предмета и обављеним разговором и прегледом окривљеног дао своје мишљење, дана 13.07.2017. године, да окривљени актуелно не показује симптоме било ког душевног обољења, привремене душевне поремећености, душевне заосталости. Tempore criminis није био под дејством алкохола нити психоактивних супстанци, тако да је био способан да схвати значај свог дела а његова могућност да управља својим поступцима је била очувана. Овакво вештачење суд је у потпуности прихватио, и због његове стручности и искуства судског вештака, као и што на њега није било примедбе ни од једне од страна у поступку.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју треба применити на окривљеног због извршеног кривичног дела суд је имао у виду све околности предвиђене чланом 54 КЗ које могу бити од значаја те је нашао да нема отежавајућих околности на страни окривљеног, а као олакшавајуће околности је ценио његове тешке животне, личне и породичне прилике, узроковане [REDACTED] као и његову животну доб, док је његову неосуђиваност према извештају из КЕ ПУБ од 01.06.2017. године ценио као особито олакшавајућу околност која указује да се и ублаженом казном може постићи сврха кажњавања, тако да му је казну одмерио, применом чланова 56 и 57 став 1 тачка 5 КЗ испод законског минимума за ово кривично дело од 1 године, то јест конкретно у трајању од 4 месеца. Дакле, суд је прихватио предлог у погледу кривичне санкције коју је дало јавно тужилаштво предложивши безусловну казну затвора, али не и у погледу предложене дужине трајања затворске казне, коју је оценио престојом. Суд је притом имао у виду да је, међу странкама у поступку неспорно, било контаката ради евентуалног закључивања споразума о признању кривице, али да окривљени није пристајао на условну осуду са казном затвора утврђеном на једну годину и временом проверавања одмереним на три године. По оцени суда казна затвора у трајању од четири месеца је неопходна али довољно да се оствари сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика и то у погледу како специјалне, тако и сада врло потребне генералне превенције и утиче на извршиоце кривичних дела да иста не чине убудуће, све у склопу опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ у заштити друштвених вредности које су заштићене кривичним законодавством. У ту сврху донета је и одлука, сходно члановима 78 и 87 Кривичног законика да се окривљеном изрекне и мера безбедности одузимања предмета и то наведеног мобилног телефона са СИМ картицом као предметом који је намењен за извршење кривичног дела, а ради остваривања и сврха мера безбедности у отклањању услова за вршење кривичних дела.

На основу члана 264 став 4 ЗКП окривљени је ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка који су се овде огледали у трошковима вештачења, те браниоца по службеној дужности у почетку овог поступка, и трошкова привођења на главни претрес, јер је суд прихватио податак по казивању самог окривљеног да нема сталне приходе, тако да би његово обавезивање на накнаду ових трошкова могло да угрози његово издржавање.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Елизабета Арсовски, с.р.

Судија

Бојан Мишић, с.р.

Поука о правном леку:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, а преко овог суда, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.